

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.465/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Mancsiczky László ügyvéd (4042 Debrecen, Pallagi u. 13.) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a Dr. Gyórfi Attila ügyvéd (4026 Debrecen, Péterfia u. 46.) által képviselt alperes neve, címe alperes ellen sajtóhelyreigazítás iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 10.P.20.848/2008/5. sorszám alatti ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 5000 (Ötezer) Ft másodfokú perköltséget, az Államnak pedig külön felhívásra 24 000 (Huszonnégyezer) Ft fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A ... című napilap-i számában „.....?” címmel megjelent cikk azt tartalmazza, hogy a repülőteret üzemeltető **gazdálkodó szervezet1** több százmillió forintos szerződést kötött az önkormányzati tulajdonú területek romos épületeinek bontására és kármentesítésére, anélkül, hogy erre az önkormányzat, mint tulajdonos engedélyt adott volna. ... **képviselő** és ...**képviselő** többek között azt állították, hogy az üzemeltető ezzel lényegesen túlterjeszkedett a hatáskörén, ráadásul a pályázat tárgyát képező ingatlanok közül a legértékesebb részekre 60 éves használati jogot biztosítottak az általuk kiválasztott **gazdálkodó szervezet2**-nek, ... ez a szabálytalanul biztosított használati jog

össességében mintegy egymilliárd forinttal terheli a repülőtér intézmény-fejlesztési területeinek ingatlanjait, csökkenti annak értékét, s nehezíti hasznosításukat. Kérdésük az volt, hogy tudott-e erről a polgármester, kit terhel a kapott jog és a végzett munkák értéke közötti különbség és mit kíván tenni a polgármester. A repülőtéri pályázatról tárgyaló közgyűlést követően ... **képviselő** úgy nyilatkozott, hogy a szerződéssel kapcsolatos kérdésekre a jegyzőtől nem kaptak érdemi választ.

A felperes - aki az önkormányzat Jegyzője - az alpereshez címzett helyreigazítást kérő levelében kifejtette, hogy az újságcikkben szereplő az a kitétel, mely szerint „A repülőtéri pályázatról is tárgyaló csütörtöki közgyűlést követően ... **képviselő** úgy nyilatkozott, hogy a szerződéssel kapcsolatos kérdésekre a jegyzőtől nem kaptak érdemi választ ... „, valótlan tény. Arra hivatkozott, hogy adott érdemi választ ... **képviselő** kérdésére és azt írásban a 2008. május 29-i közgyűlés szünetében részére át is adta, melyet az átvevő aláírásával igazolt. Ezt az okiratot 1/F/3. alatt az iratokhoz csatolta. Ennek tartalma szerint; az önkormányzat által kötött üzemeltetési szerződés feljogosítja az üzemeltetőt többek között a teljes ingatlancsoport birtoklására, használatára, hasznosítására. Ebből következően a szerződés minden külön engedély, vagy hozzájárulás nélkül lehetőséget adott az üzemeltetőnek arra is, hogy az ingatlanok bármely részét bérleti vagy használati szerződéssel részlegesen másnak átengedje. Az üzemeltetési szerződéssel összhangban lévő bérleti szerződések megkötéséhez fő szabály szerint az üzemeltetőnek nincs szüksége semmilyen tulajdonosi hozzájárulás beszerzésére.

Az alperes a helyreigazítástól elzárkózott arra hivatkozással, hogy a helyreigazítási kérelem a törvényben előírt feltételeknek nem felel meg.

A felperes keresetében arra kérte kötelezni az alperest, hogy a ... című napilapban a kifogásolt cikkel azonos helyen és módon, valamint azonos méretű és típusú betűkkel az alábbi helyreigazító szöveget tegye közzé: „felperes neve jegyző a ... **képviselő** úr által a repülőtéri bírálóbizottság ülésén feltett szóbeli kérdésére írásban válaszolt, melyet a közgyűlés 2008. május 29-i ülésének szünetében, jóval „A repülőtér hasznosítására vagy elidegenítésére kiírt pályázat második fordulójára beérkezett pályázatok rangsorolása, tárgyalások kezdeményezése pályázókkal a szerződések pontosítása tárgyában” című napirendi pont tárgyalását megelőzően személyesen adott át ... **képviselő** úr részére. Az átvételt a levél másolati példányán a képviselő úr aláírásával és a dátum megjelölésével igazolta.” Ebből következően az alperes azon tényállítása, hogy a felperes nem adott ... **képviselő** kérdésére érdemi választ, valótlan.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, változatlanul arra hivatkozott, hogy a helyreigazítási kérelem a jogszabályi előírásoknak nem felel meg, mert a felperes nem jelölte meg pontosan, hogy milyen szöveget kíván az alperessel közzétételni. Az újságcikk nem azt állítja, hogy ... **képviselő** kérdésére a felperes nem adott választ, hanem hogy a választ a képviselő nem tekintette érdeminek, azaz azt nem fogadta el, így a cikk ... **képviselő** véleményét rögzíti, valótlan tényállítás nem történt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 12 000 forint perköltséget, továbbá az államnak külön

felhívásra 21 000 forint kereseti illetéket. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a felperes sajtóhelyreigazítás iránti kérelme a követelményeknek megfelelt, azonban érdemben nem tekinthető alaposnak. Osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy a kifogásolt szövegrész ... **képviselő** véleményét rögzíti, és tartalma szerint az azt jelenti, hogy bár a felperes adott választ a képviselő kérdésére, azonban azt a képviselő nem fogadta el, mert véleménye szerint nem tekinthető érdeminek. Ebből pedig az következik, hogy a felperesre vonatkozó tényállítás a cikkben nem hangzott el, így sajtóhelyreigazítási kérelemnek sincs helye.

Kifejtette még, hogy helyreigazítás tárgya az lehetett volna, ha a cikk azt tartalmazza, hogy választ egyáltalán nem adott a felperes a képviselő kérdésére, azonban a cikk egészéből is, illetőleg a sérelmezett szövegrészből is az állapítható meg, hogy választ ugyan a felperes adott, azonban azt a kérdező nem találta megfelelőnek.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperes kereseti kérelme szerinti marasztalását és javára perköltség megállapítását kérte. Fellebbezése indokaként kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet sérti a Ptk. 79. § (1) és (2) bekezdésében, a Pp. 345. §-ának (2), 343. §-ának (4) bekezdésében, valamint 206. §-ának (1) és 221. § (1) bekezdésében foglaltakat.

Helytelennek találta az elsőfokú bíróságnak azt a szövegértelmezését, mely szerint a perbeli cikk azt rögzítette, hogy a felperes adott választ ... **képviselő** kérdésére, ugyanis ezzel szemben a cikk azt tartalmazza „a jegyzőtől nem kapott érdemi választ”. Ugyancsak nem szerepel a kifogásolt cikkben az ítélet indokolásának az a hivatkozása, hogy ... **képviselő** a választ nem fogadta el, mert az nem érdemi. A cikk nem ... **képviselő** véleményét rögzítette, ebből következően téves az az ítéleti állítás, hogy a felperesre vonatkozó olyan tényállítás a cikkben nem hangzott el, amely sajtóhelyreigazítás alapjául szolgálhatna. A felperes által a képviselőhöz intézett válasz érdeminek tekinthető, mert a per tárgyát képező cikk egész tartalmának figyelembevételével válaszolt mindazokra a kérdésekre, melyet az ügyben a képviselő feltett.

A kifogásolt cikk nem tartalmazta azt, hogy bármilyen választ adott volna a felperes ... **képviselő**nek, továbbá az elsőfokú bíróság kizárta a bizonyítékok köréből a felperes képviselőhöz intézett érdemi válaszát és ennek indokát nem adta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyását és javára perköltség megállapítását kérte.

Az ítéletábra a keresetet elutasító ítélet ellen előterjesztett felperesi fellebbezést az ítéletábra nem találta alaposnak.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást kiegészíti azzal, hogy a felperes a következő kérdésre adott választ: „Jogszerűen kötött-e szerződés **gazdálkodó szervezet1** a **gazdálkodó szervezet2**-vel, nem volt-e szükség az önkormányzat hozzájárulására, ha igen, akkor az önkormányzat mely szervének kellett volna ezt a hozzájárulást megadnia?”

Az ekként kiegészített tényállás alapján is megalapozott volt az elsőfokú bíróság döntése.

A sajtóhelyreigazítási eljárásra vonatkozó speciális szabályok szerint akkor kerülhet sor a helyreigazítás elrendelésére, ha a sajtószerv az érintett személyre vonatkozó, valótlan tényállítást közöl, vagy a való tényeket hamis színben tünteti fel, és ekkor a Ptk. 79. § (1) bekezdése értelmében követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények.

Az alperest nem mentesítené a felelősség alól az a körülmény, hogy az interjúalany nyilatkozatára utalással készült a cikk, tekintettel arra, hogy a sajtó mások nyilatkozatáért is felelősséggel tartozik annak közzététele esetén. Ugyanakkor a véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat nem lehet sajtóhelyreigazítás alapja, hiszen az nem tényállítás útján valósul meg. Ebben a körben azt is figyelembe kell venni, hogy a sajtóról szóló 1986. évi II. tv. tartalmazza azt, hogy az Alkotmányban biztosított sajtószabadság mindenkinek jogot ad arra, hogy nézeteit a sajtó útján közölhesse és kifejtthesse, de a törvény 3. §-ának (1) bekezdése szerint a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével. Az általános elvként is alkalmazandó Ptk. 207. § (1) bekezdése szerint a nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára, és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. A perbeli esetben a nyilatkozattevő az „érdemi” jelzőt használta, amely szubjektív megítélést tükröz. A tényállítás és a véleménynyilvánítás elhatárolására objektív mérce nincs, az, hogy az adott esetben tényállításról vagy értéktételetről van-e szó, a konkrét megfogalmazás alapján dönthető el.

A felperes és a nyilatkozók között kialakult szakmai vita nem döntendő el a sajtóper keretében.

A nyilatkozó nem tekintette a felperestől kapott választ érdeminek, azaz valaminek a lényegére irányulónak, azonban ez nem tényállítás, a véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat pedig nem lehet sajtóhelyreigazítás alapja.

A fenti indokolásbeli kiegészítéssel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján - a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel - köteles az alperesnek másodfokú perköltséget megfizetni, melynek összege meghatározásánál az ítéletábra figyelemmel volt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésében foglaltakra.

A feleket tárgyi illetékfeljegyzési jog kedvezménye illette meg, a felperes pervesztessége miatt a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése, valamint 15. §-ának (1) és (3) bekezdése alapján az Államnak külön felhívásra az 1990. évi XCIII. tv. 39. § (3) bekezdésének c) pontja alapulvételével számított fellebbezési illeték megfizetésére is köteles.

D e b r e c e n, 2008. augusztus 8. napján

Dr. Urhegyi Béla sk a tanács elnöke, Dr. Csikiné Dr. Gyuranecz Márta sk előadó bíró, Süliné
Dr. Tózsér Erzsébet sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó